

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de casibus conscientiae

Astesanus <de Ast>

Venedig, 18.III.1478

Incipiunt tituli quinti libri

[urn:nbn:de:bsz:31-310628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-310628)

monij Aug. dicitur

Incipiunt tituli quinti libri.

De virtute penitentie.	1.
De sacramento penitentie.	2.
De quibus penitentia debet agi.	3.
De effectu penitentie.	4.
De impedimentis vere penitentie.	5.
De duratione et iteratione penitentie.	6.
De penitentia sera: vel finali.	7.
De partibus penitentie in comuni.	8.
De contritione.	9.
De confessione quid est et institutione eius: et necessitate.	10.
De tempore confessionis.	11.
De obiecto confessionis. Et de his que debent quis confiteri.	12.
Cum est confitendum.	13.
Cui presbytero est confitendum.	14.
De quibusdam specialibus personis quibus debeant confiteri.	15.
Qualis debet esse confessor: et qualiter se debet habere ad confitentem.	16.
De interrogationibus faciendis a confessore.	17.
Qualis debet esse confessio.	18.
De confessionis affectu.	19.
De confessionis sigillo.	20.
Quid est satisfactio.	21.
De possibilitate satisfactiois.	22.
Cui debet fieri satisfactio.	23.
Per quia opera satisfactio fieri debeat.	24.
De partibus satisfactionis.	25.
De elemosina.	26.
De oratione.	27.
De ieiunio.	28.
De restitutione in comuni.	29.
De restitutione acquisitionum in ludis aleorum et taxillarum.	30.
De mensura satisfactionis.	31.
De canonibus penitentialibus.	32.
De speciebus siue differentiis penitentie in communi.	33.
De penitentia publica.	34.
De penitentia solenni.	35.
De clauibus utrum sint date ecclesie. Et quot sint.	36.
De effectu et virtute clauis.	37.
De ministris clauis.	38.
De his in quos clauis usus exerceri potest.	39.
De indulgentiis.	40.
De unctione extrema.	41.

Incipit liber quintus summe Alstessani: qui tractat de sacro penitentie. titulus primus.

Intra quarta parte huius libri: que est de sacris in coi. et de tribus primis sacris. scilicet confirmatione. eucharistia. et baptismo. Sequitur quinta que est de

sacro penitentie: et de sacro unctionis extreme. Primo autem dicitur de sacro penitentie. et primo de virtute penitentie. 2. de sacro penitentie. Circa primum de penitentie quod dicitur. 2. de eius origine et ordine. Circa primum queruntur plura. scilicet utrum penitentie sit virtus. et utrum sit virtus specialis. Unde secundum Ric. 4. di. 14. q. 1. ar. 1. c. et dicitur secundum alios doctores penitentie potest quatuor modis accipi. Uno modo pro remedio contra peccatum mortale actuale per sacerdotem ministrando. et sic penitentie est sacramentum: et non virtus. Alio modo pro habitu habitate hominis ad penitendum sub rebis circumstantibus: et sic est virtus. 3. modo pro actu penitendi. et sic non est virtus: sed virtutis actus. 4. modo pro dolore sensibili pro peccato commisso: qui si precedit actu penitendi ipsum promouet seu intendit. Si autem sequatur tanquam catus ex illo: intendit et perfectione eius ostendit. et sic non est virtus: sed passio. Est ergo penitentie 2. modo accepta: et virtus specialis. quod dicitur Ric. ubi supra ar. 2. c. p. et hoc quod obicitur virtutis est actuale peccatum sub ratione qua est transgressio omne legis vindicabilis et expiabilis pro actu ipsius penitentie. et quod sub ratione hac peccatum nullius alterius virtutis est obiectum: sequitur quod actus penitentie est per se etiam distinctus ab actibus aliarum virtutum. de a. n. virtutis immotescit nobis pro actu. distinctio autem actuum pro obiecta. Est autem virtus penitentie reducibilis ad iusticiam. quod patet pro illud quod dicitur de pe. di. 3. c. 1. Penitentie est quodammodo dolentis vindicta punientis in se quod se dolet commisisse. vindicare autem maleficium puniendo peccatum ad rationem iusticie. h. Ric. 4. di. 14. q. 2. ar. 2. c. Cuius autem virtutis est actus qui est penitere. h. Ric. 3. Sco. 4. di. 14. q. 2. ar. 1. q. faciendo videtur in vocabulo penitere idem est quod pena tenere. Hoc autem non tamen importat passionem penite ut inherentes: sed etiam actorem volentis respectu penite. unde penitentie actualis est punitione voluntaria: vel voluntas punitionis. In hac autem est multa considerare: primo velle peccatum punire: siue vindicare. 2. se peccasse

